

COMMISSION DES FINANCES ET
DU BUDGET

COMMISSIE VOOR DE FINANCIËN
EN DE BEGROTING

du

van

MERCREDI 16 FÉVRIER 2011

WOENSDAG 16 FEBRUARI 2011

Après-midi

Namiddag

Le développement des questions et interpellations commence à 16.17 heures. La réunion est présidée par M. Guy Coëme.

De behandeling van de vragen en interpellaties vangt aan om 16.17 uur. De vergadering wordt voorgezeten door de heer Guy Coëme.

01 **Vraag van de heer Bert Wollants aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de bijdrage van de nucleaire energiesector" (nr. 2340)**

01 **Question de M. Bert Wollants au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "la contribution du secteur de l'énergie nucléaire" (n° 2340)**

01.01 **Bert Wollants** (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, de bijdrage van de nucleaire energiesector bedraagt nu al twee jaar lang 250 miljoen euro forfaitair. De bijdrage werd op die manier vastgelegd nadat de minister van Energie, Paul Magnette, bakzeil heeft gehaald bij de uitbaters van de kerncentrales. Er werd een substantiële deal aangekondigd, maar uiteindelijk is achteraf gebleken dat het een klein beetje minder zou zijn en het akkoord juridisch waardeloos was. Er werden bovendien met maar één uitbater ten gronde afspraken gemaakt, terwijl toch werd verondersteld dat er meerdere uitbaters betrokken waren en zouden betalen. Ook de Europese Commissie en de CREG hadden ernstige vragen bij de naleving van de regels inzake mededinging en bij de juridische argumenten voor het bestraffen, wanneer de engagementen niet zouden worden nageleefd.

Door de val van de regering, is heel dat dossier voor een stuk op de achtergrond terechtgekomen, maar minister Magnette heeft altijd volgehouden dat het om een correct akkoord ging en dat het ging om een billijke bijdrage, terecht gevraagd, die dan ook gedragen kon worden.

Op de nieuwjaarsreceptie van zijn partij kondigde minister Reynders echter aan dat de sector, wat hem betreft, best 500 miljoen euro zou kunnen betalen. Hij heeft niet geconcretiseerd op basis waarvan hij die uitspraak deed en hoe dat zou verlopen. De uitspraak is echter wel opmerkelijk, aangezien de regering altijd consequent 250 miljoen euro heeft verdedigd in het Parlement.

Mijnheer de staatssecretaris, ik heb ter zake de volgende vragen.

Waarom komt die 500 miljoen nu plots op tafel? Was dat ook de mening van de minister in de Ministerraad, of is het een soort van voortschrijdend inzicht?

Is 500 miljoen euro het correcte bedrag, of moet het misschien nog meer zijn? Hoe wordt zoiets berekend?

Op welke manier zou er in een nieuwe regeling voldaan moeten worden aan de bezwaren van de CREG en aan de bezwaren van de Europese Commissie?

01.02 Staatssecretaris **Bernard Clerfayt**: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Wollants, zoals u gezegd hebt, gaat het om een uiting van de heer Reynders op een nieuwjaarsreceptie van zijn partij. Hij uit zich als voorzitter van de MR en niet als minister van Financiën. Het was zijn mening dat de nucleaire sector misschien een belangrijkere bijdrage kan leveren aan het budget van de federale overheid dan de huidige bijdrage van 250 miljoen euro.

U hebt, net als ik en net als minister Reynders, waarschijnlijk ook gehoord dat andere partijen binnen de

regering andere bedragen hebben voorgesteld, 750 miljoen euro heeft een andere partij voorgesteld. Het was een idee dat er bij de nucleaire sector misschien iets kan worden gevonden om de moeilijke begroting van de federale overheid te helpen.

Hoe moet dat worden berekend? Het idee was ongeveer 500 miljoen euro, iets meer of iets minder, dat is afhankelijk van de technische elementen van dit debat. U hebt misschien ook vernomen dat de commissie voor het Bedrijfsleven vorige week, hier in deze zaal, een heel moeilijk debat heeft gevoerd over de reële marge van de nucleaire sector, dat de CREG daarover een mening heeft en dat Electrabel daarover een andere mening heeft. Het is een heel moeilijke zaak om de omvang van die marge te berekenen.

Er zijn ook andere voorwaarden verbonden aan deze bijdragen van de nucleaire sector aan de budgetten van de federale overheid. Dat is een debat dat nu moet worden gevoerd in de regering in het raam van de opstelling van de begroting.

01.03 Bert Wollants (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, het is natuurlijk wel zo dat de minister van Financiën toch enig belang heeft bij een substantiële bijdrage. Er was de 250 miljoen euro die bijna door iedereen veel te laag werd genoemd. Als die een stuk hoger is, lost dat voor een stuk een heel aantal andere problemen op. In die zin is het wel belangrijk om te weten hoe dat debat heeft plaatsgevonden.

Ik onthoud vooral uit de discussie dat minister Reynders zeker vragende partij is om hierin een stap verder te gaan en dat hij dus ook in het debat een reële steun zal bijdragen om hier een grote stap vooruit te zetten.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

02 Vraag van de heer Peter Logghe aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "een fraudedetectiesysteem bij verzekeringsmaatschappijen" (nr. 2437)

02 Question de M. Peter Logghe au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "un système de détection de fraude auprès des compagnies d'assurance" (n° 2437)

02.01 Peter Logghe (VB): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, verzekeringsfraude is een oud zeer en blijkbaar ook een blijvend zeer. Verzekeringsmaatschappijen en de overkoepelende organisatie Assuralia schatten dat jaarlijks 5 tot 10 % van alle schadeclaims door fraude besmet is. Dat is een enorm bedrag. Men probeert dan nog niet eens de frauduleus uitgekeerde schadebedragen in rekening te brengen.

Hoewel verschillende landen in Europa en buiten de EU over een gesofisticeerd fraudedetectiesysteem beschikken, is dat voor België nog niet het geval. Dat las ik in het World Insurance Report. Wat houdt de Belgische overheden of de Belgische verzekeraars tegen om met een dergelijke fraudedetectiesysteem van wal te steken?

Ik heb ook nog de volgende vragen.

Kent u de resultaten van dat rapport? Wat is uw commentaar erop? Heeft Assuralia becijferd in welke verzekeringstakken de meeste en grootste fraudezaken voorkomen? In België is, in tegenstelling tot in vele andere landen, nog geen gesofisticeerd fraudedetectiesysteem voorhanden. Hoe komt dat? Maakt dat het onderwerp uit van overleg tussen de overheid en de verzekeraars? Wat zijn de resultaten van het overleg in verband met dat mogelijk antifraudesysteem?

Wat weerhoudt België ervan om met een dergelijk antifraudedetectiesysteem van wal te steken? Met andere woorden, op welk niveau wordt de beslissing geremd of tegengehouden? Gaat het om privacywetgeving of om praktische, technische bezwaren? Wanneer mogen wij eindelijk een dergelijk antifraudedetectiesysteem in België verwachten?

02.02 Staatssecretaris Bernard Clerfayt: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Logghe, het World Insurance Report 2011 is een publicatie van de firma Capgemini, een consultancymaatschappij. Ik lever daarop dus geen commentaar. Het is gewoon een privé-initiatief.

In juni 2010 heeft Assuralia, de vereniging van de Belgische verzekeraars, een bericht gepubliceerd waarbij zij de gegevens van het Franse Agence pour la Lutte contre la Fraude à l'Assurance, ALFA, commentarieerde. Uit de gepubliceerde Franse cijfers bleek dat alleen de statistieken voor de BOAR-takken als voldoende betrouwbaar en representatief kunnen worden beschouwd.

De verzekeringstakken die het meest door verzekeringsfraude worden getroffen zijn de autoverzekering via diefstal en materiële schade, de brandverzekering via de waarborg tegen diefstal en waterschade, de familiale burgerlijke aansprakelijkheid, de bagageverzekering tegen alle risico's en de verzekering gewaarborgd inkomen. Het bericht eindigt onder meer met de volgende zin: "Ze" – de bekendmaking van informatie – "toont de noodzaak aan om binnenkort ook te kunnen beschikken over vergelijkbare statistieken voor de Belgische markt".

Dan vestig ik er de aandacht op dat er binnen Assuralia een bestendige commissie Fraude werkt en dat het samenwerkingsverband Datassur terzake ook een rol speelt. Bovendien wijs ik erop dat het hierboven geciteerde ALFA eveneens een privaat samenwerkingsverband is van de Franse verzekeringssector. Daarenboven hebben de verzekeraars die lid zijn van Assuralia een sectorale overeenkomst ondertekend waarin ze zich ertoe verbinden de verzekeringsfraude samen te bestrijden. Assuralia heeft op sectoraal niveau bijvoorbeeld een aantal waarschuwingssignalen uitgewerkt die de aandacht moeten wekken van de managers van de verzekeringsondernemingen om eventuele fraudepogingen te detecteren. Die hebben betrekking op zowel de procedures voor de intekening op overeenkomsten als op het beheer van de schadegevallen. Tot slot nemen de verzekeraars ook actief deel aan het Nationaal Overlegplatform Autocriminaliteit dat alle betrokken actoren verenigt op initiatief van de ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie.

In het algemeen berust de detectie van gevallen van verzekeringsfraude enerzijds bij de managers van de ondernemingen en anderzijds bij de inspecteurs en deskundigen die de informatie over de omstandigheden van schadegevallen moeten verzamelen. Er is niets dat de verzekeringssector belet om binnen het wettelijke kader initiatieven te nemen tot detectie van fraude. Ook de overheid heeft hierbij een rol te vervullen, onder meer in de strafrechtelijke vervolging van dergelijke feiten.

02.03 Peter Logghe (VB): Mijnheer de staatssecretaris, u hebt een pak informatie gegeven, waaruit ik een aantal dingen heb onthouden, maar ik zal alles nog eens goed nalezen in het verslag.

Ik noteer opnieuw, in de antwoorden van veel ministers, dat er blijkbaar geen statistieken beschikbaar zijn op de Belgische markt. Daarvan zou dringend werk moeten worden gemaakt. Om een beleid uit te stippelen, moet men eerst meten. We moeten weten hoe groot de omvang van een en ander is, vooraleer er een beleid uitgestippeld kan worden, denk ik.

Ik noteer dat er waarschuwingssignalen zijn die op papier werden gezet om fraude te helpen detecteren of om knipperlichten aan te steken, wat zeer belangrijk is. Maar nogmaals, die cijfers zijn misschien nog belangrijker.

U haalt Assuralia aan, maar ook ik zal Assuralia even aanhalen. In de tak overschrijdende informatie, op de webstek, wat betreft het fraudebestrijdingsbeleid, staat er dat volgens indicaties waarover het Europees Comité voor het Verzekeringswezen beschikt, de verzekeringsfraude op de meeste Europese markten tussen de 5 en 10 % zou bedragen. Berekend op de Belgische markt – dat kunnen ze dan toch wel – zou dat betekenen dat de fraude in België alleen al minstens goed is voor 250 miljoen euro, wat overeenkomt met 1 miljard Belgische frank. Dat is toch een gigantisch bedrag, ook al gaat het dan maar over die BOAR-takken, plus hier en daar...

Ik zal daar dus zeker op terugkomen. Ik denk namelijk dat het te belangrijk is, en dat het bedrag ook hoog genoeg is om daar toch wel meer, en in de toekomst, verdere aandacht aan te besteden.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

Le **président**: La question n° 2470 de Mme Meyrem Almaci est reportée. Vous avez eu l'amabilité de me donner la réponse à ma question n° 2546 la semaine dernière pour qu'elle figure dans les documents. Elle sera transformée en question écrite aujourd'hui, pour faire avancer les choses. Pour être complet, la question n° 2723 de M. Servais Verherstraeten est reportée. La question n° 2802 de M. Dirk Van der Maelen

est transformée en question écrite.

03 Vraag van de heer Bert Wollants aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de korting op de factuur voor roetfilters" (nr. 2454)

03 Question de M. Bert Wollants au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "la réduction sur la facture des filtres à particules" (n° 2454)

03.01 Bert Wollants (N-VA): Mijnheer de staatssecretaris, sinds 2007 werd een korting op de factuur van milieuvriendelijke wagens ingevoerd. Particulieren die in België een nieuwe wagen kopen die minder dan 105 of 115 gram CO₂ per kilometer uitstoot, krijgen een korting van respectievelijk 15 % of 3 % op de aankoopprijs. Bij de aankoop van een nieuwe dieselwagen die standaard is uitgerust met een roetfilter, krijgt men een niet-geïndexeerde korting van 150 euro. Het kostenplaatje voor de overheid van deze korting voor 2010 zal wellicht nog niet gekend zijn, maar werd geschat op 100 miljoen euro. De jaarlijkse stijging van de bijdrage toont aan dat de korting een groot succes is.

Op 1 januari 2011 trad de nieuwe euro 5-norm in werking, na afloop van een overgangsperiode in de jaren 2009 en 2010. De periode eindigde op 1 januari 2011 en vanaf dat moment moeten de lidstaten weigeren om typegoedkeuringen af te geven voor nieuwe voertuigen die niet voldoen aan de regels met betrekking tot de emissies of het brandstofgebruik zoals voorzien in de euro 5-norm.

In de praktijk wil dat natuurlijk zeggen dat alle diesellootvoertuigen die vanaf 1 januari 2011 op de markt komen, standaard zullen moeten worden uitgerust met een roetfilter om de normen effectief te halen. Dat wil zeggen dat iedereen met een dieselwagen in aanmerking zal komen voor de premie van 150 euro.

Mijn vragen aan u zijn dan de volgende. Wordt de korting voor de roetfilters behouden? Er is namelijk geen stimulans meer aangezien iedereen die een dieselwagen wil, sowieso een roetfilter zal hebben. Hoeveel bedraagt de kostprijs van die korting voor al die dieselwagens die nu standaard recht hebben op een korting?

03.02 Staatssecretaris Bernard Clerfayt: Mijnheer de voorzitter, zoals ook uitdrukkelijk vermeld in de voorbereidende werkzaamheden bij de bepalingen die de korting op facturen hebben ingevoerd, namelijk artikel 147 en volgende van de programmawet van 27 april 2007, wordt de korting voor het gebruik van een roetfilter toegekend indien er kosten worden gemaakt die verbonden zijn aan een roetfilter die niet meer dan 5 milligram deeltjes per kilometer uitstoot, bij de aankoop van een nieuw diesellootvoertuig dat er standaard mee is uitgerust. Dit voordeel houdt op te bestaan zodra de verplichting wordt ingevoerd dat alle diesellootvoertuigen standaard moeten worden uitgerust met een roetfilter.

Op 1 januari 2011 is de nieuwe euro 5-norm in werking getreden. Die houdt in dat alle diesellootvoertuigen vanaf 1 januari 2011 niet meer dan 5 milligram fijn stof per kilometer meer mogen uitstoten. Daarom moeten alle nieuwe diesellootvoertuigen ten einde deze norm te kunnen behalen, vanaf 1 januari 2011, met een roetfilter worden uitgerust.

Vanaf 1 januari 2011 wordt voor die voertuigen bijgevolg geen korting op de factuur meer toegekend. De vraag over de kostprijs is dus nul.

03.03 Bert Wollants (N-VA): Mijnheer de voorzitter, dat is perfect. Ik denk dat de regeling dan goed is uitgevoerd. Het voordeel is dat er wellicht een zeker budget vrijkomt om eventueel andere dingen te doen. Wij zullen ons daarover buigen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

04 Vraag van mevrouw Veerle Wouters aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de beheerskosten van slapende rekeningen" (nr. 2475)

04 Question de Mme Veerle Wouters au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "les frais de gestion des comptes dormants" (n° 2475)

04.01 Veerle Wouters (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, in 2006 heeft de toenmalige regering-Verhofstadt het idee opgevat de banken te verplichten de eigenaars van slapende

rekeningen op te zoeken. Indien de banken de eigenaars van de slapende effecten niet kunnen terugvinden, moeten zij de slapende gelden of effecten aan de Deposito- en Consignatiekas overmaken. Wanneer de eigenaar alsnog zijn effecten komt terugvragen, dient hij voorafgaandelijk de beheerskosten te vergoeden die aan de Deposito- en Consignatiekas door derden werden aangerekend.

De Deposito- en Consignatiekas bewaart de effecten niet zelf. Zij worden bij een kredietinstelling gedeponneerd. De eigenaar dient tevens aan de Deposito- en Consignatiekas een forfaitaire dossierkostprijs te betalen.

Nu de desbetreffende tarieven bekend zijn gemaakt, zijn mijn vragen de volgende.

Aan welke kredietinstelling of kredietinstellingen werd de opdracht gegund voor het beheren van de slapende deviezen en effecten die aan de Deposito- en Consignatiekas werden overgedragen?

Volgens welke procedure werd bedoelde overheidsopdracht gegund? Waarom werd de desbetreffende procedure gevolgd?

Op welke manier verloopt de overheidsopdracht voor de aangestelde derde beheerders?

Kan u verduidelijken of de Deposito- en Consignatiekas de forfaitaire beheerskosten mag of moet aanrekenen aan de eigenaar die zijn effecten terugvraagt?

Indien de houders en de begunstigden van de slapende effectenrekeningen verplicht zijn de beheerskosten die aan de Deposito- en Consignatiekas door de derde beheerders werden aangerekend, terug te betalen, worden voornoemde kosten steeds forfaitair aangerekend, met name ten belope van 0,20 % van de waarde van de portefeuille van de slapende effecten op 31 december, met een minimum van 1 euro per kwartaal. Klopt voorgaande stelling?

Indien de derde beheerder een forfaitaire kostprijs aanrekent, mag de Deposito- en Consignatiekas dan om een jaarlijkse variabele beheerskostprijs vragen?

Mag boven op voornoemde forfaitaire of variabele beheerskostprijs de Deposito- en Consignatiekas aan de eigenaar van de slapende effecten nog eens een forfaitaire dossierkostprijs van 1,75 euro per kwartaal vragen?

Ik dank u alvast voor uw antwoord.

04.02 Staatssecretaris **Bernard Clerfayt**: Mijnheer de voorzitter, ten eerste, BNP Paribas Fortis is de beheerder van de deviezen gedeponneerd bij de Deposito- en Consignatiekas, hierna DCK genoemd. Bijgevolg worden ook de slapende deviezen door deze bank beheerd.

BNP Paribas Fortis werd in 2009 aangeduid als deviezenbeheerder. Rekeninghoudend met het bedrag van de overheidsopdracht kon dit via een onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking. Deze overheidsopdracht verloopt thans gunstig. Momenteel is de Nationale Bank van België rijkskassier en nog steeds de beheerder van alle effecten bij de DCK. Vermits de NBB voor het beheer van de slapende effecten beheerskosten aanrekent, werd beslist om voor de opvolging van NBB te voorzien in de uitschrijving van een openbare aanbesteding op 20 maart 2010. Er werd geen enkele kandidatuur gesteld. Enkel BNP Paribas Fortis toonde interesse maar deed geen aanbod met het motief dat het lastenboek te vaag bleef zodat de bank onvoldoende duidelijkheid had op waartoe zij zich verbond. Zonder te raken aan de essentiële elementen van het lastenboek heeft de DCK de hypothesen van het mogelijke volume van de te beheren effecten en lijnen van effecten gepreciseerd, rekeninghoudend met de geactualiseerde cijfers van enkele grote banken. Uiteindelijk deed BNP Paribas Fortis een aanbod maar dan tegen een gelijkaardige kostprijs als deze van de NBB. De inspecteur van Financiën vond en vindt de beheerskosten van zowel de NBB als BNP Paribas Fortis te hoog, met als gevolg dat bij gebrek aan een beter alternatief momenteel nog verder beroep wordt gedaan op de NBB. Enkele andere pistes worden nog onderzocht.

Voor de concrete bepaling van de berekening van de beheerskosten werden de opmerkingen van de Inspectie van Financiën en de Raad van State in aanmerking genomen. De doelstelling van deze regelgeving is tweeledig: enerzijds is het fundamenteel dat de door DCK gemaakte beheerskosten voor de slapende effecten worden verhaald op de houders en de begunstigden voor zover deze de terugbetaling van

hun slapende effecten opvragen.

Anderzijds kan het niet de bedoeling zijn dat alle door de DCK gemaakte beheerskosten enkel en alleen gedragen worden door de houders en de begunstigen die de terugbetaling effectief vragen. Een evenwicht tussen beide principes diende te worden gezocht, waarbij inspiratie werd gevonden bij de werkwijze van enkele Belgische grootbanken. Het koninklijk besluit van 14 december 2010 betreffende de terugbetaling van het beheersloon dat door de DCK werd betaald aan derdebeheerders van slapende effecten bepaalt welke kosten de DCK moet aanrekenen.

Er zijn de jaarlijks variabele beheerskosten van de effecten en de driemaandelijks forfaitaire dossierkosten. De jaarlijks variabele beheerskosten bedragen voor het jaar waarin de effecten worden teruggegeven 0,20 % van de waarde van de portefeuille van de slapende effecten op 31 december van het voorgaande jaar, met een minimum van 1 euro per begonnen kwartaal en voor de jaren voorafgaand aan het jaar waarin de effecten worden teruggegeven 0,20 % van de waarde van de portefeuille van de slapende effecten op 31 december van het betreffende jaar, met een minimum van 1 euro per begonnen kwartaal. De forfaitaire dossierkosten bedragen 1,75 euro per begonnen kwartaal, met een maximaal bedrag van 7 euro per jaar. Die kosten zijn natuurlijk cumulatief.

04.03 Veerle Wouters (N-VA): Mijnheer de staatssecretaris, ik dank u voor uw antwoord. Dat de financiële instellingen verplicht worden om de eigenaars van rekeningen op te sporen en hen eraan te herinneren dat zij nog spaartegoeden of effecten hebben, is op zich een goed idee. Desalniettemin ben ik van mening dat men die effecten beter bij de instellingen zelf had gelaten. De kosten liggen tamelijk hoog. Het zijn de hoogste van de markt. Ik ging ervan uit dat BNP Paribas die nu bijhoudt, maar blijkt dat dus niet zo. Als men de kosten bekijkt, dan zijn dat de hoogste van de markt. De Deposito- en Consignatiekas heeft toch zelf de tarieven bepaald of ben ik ergens niet mee in het verhaal?

04.04 Staatssecretaris Bernard Clerfayt: Als de kosten veel hoger zijn dan de kosten die nu door de verschillende banken zijn behaald, hoe kunnen wij dan begrijpen dat geen enkele bank een aanbod bij de publieke aanbesteding heeft ingediend?

Als de bank die deze markt zou hebben meer geld zou kunnen verdienen met het beheren van deze effecten, waarom heeft geen enkele bank een aanbod ingediend om "meer geld te verdienen met deze activiteit"? Het is moeilijk te geloven dat deze activiteit rendabeler zou zijn voor diegene die dat doen voor rekening van de Staat dan in de voormalige situatie toen alle banken deze slapende effecten nog in hun bezit hadden.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

05 Question de M. Josy Arens au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "l'influence de l'arrêt du 27 janvier 2011 de la Cour constitutionnelle sur les douanes" (n° 2515)

05 Vraag van de heer Josy Arens aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de implicaties van het arrest van 27 januari 2011 van het Grondwettelijk Hof voor de douane" (nr. 2515)

05.01 Josy Arens (cdH): Monsieur le président, monsieur le secrétaire d'État, par un arrêt du 27 janvier 2011, la Cour constitutionnelle a dit pour droit que l'article 198, § 3, de la loi générale sur les douanes et accises, coordonnée par l'arrêté royal du 18 juillet 1977, interprété dans le sens que l'autorisation du juge de police ne doit pas être motivée, viole les articles 10 et 11 de la Constitution.

Or, d'après la presse, cet arrêt pourrait avoir comme conséquence que les dossiers de fraude pour lesquels la douane a effectué des perquisitions ces dix dernières années soient menacés.

La douane doit, lorsqu'elle procède à des perquisitions, se procurer une autorisation auprès d'un juge de police. La loi sur les douanes ne précise pas explicitement que cette décision doit être motivée mais la Cour constitutionnelle ordonne qu'une motivation est désormais requise.

Monsieur le ministre, pensez-vous que l'interprétation de la Cour ci-avant explicitée puisse avoir une portée rétroactive? Les anciens dossiers de fraude où la douane a procédé à des perquisitions sans autorisation

motivée du juge de police sont-ils menacés?

A-t-on une idée du nombre de dossiers éventuellement concernés, ainsi que des montants en jeu?

Vos services ont-ils l'intention d'apporter une solution par la voie législative? Si oui, laquelle?

Présidente: Muriel Gerkens.

Voorzitter: Muriel Gerkens.

05.02 Bernard Clerfayt, secrétaire d'État: Madame la présidente, monsieur Arens, la Cour constitutionnelle n'a pas jugé que les règles spéciales de la visite domiciliaire fixées dans la loi générale sur les douanes et accises étaient contraires à la Constitution ni à la Convention européenne des droits de l'homme. La Cour constitutionnelle a cependant imposé un certain nombre de conditions à l'exercice de ces visites domiciliaires, des conditions supplémentaires non prévues dans la loi mais qui relevaient d'autres ordres juridiques. Ces conditions sont l'autorisation délivrée par le juge de police qui doit faire l'objet d'un contrôle judiciaire.

Les documents et les explications sur lesquels se fonde l'autorisation délivrée par le juge de police ne peuvent être soustraits au principe de la procédure contradictoire. Enfin, l'autorisation délivrée par le juge de police doit expressément être motivée. Ce sont des principes généraux de droit qui doivent trouver à s'appliquer aux visites domiciliaires autorisées aux services des douanes et accises. Des problèmes ne peuvent donc surgir que si l'autorisation de perquisition délivrée par le juge de police ne répond pas à ces conditions. Le juge devra éventuellement se prononcer sur le fond.

Lors de l'instruction d'une affaire criminelle, le juge pénal a la possibilité d'exercer un contrôle sur l'autorisation délivrée par le juge de police. Les documents, les explications ainsi que l'autorisation font également partie du dossier judiciaire de sorte qu'ils ne sont pas soustraits au principe de la procédure contradictoire.

Les services de recherche des douanes et accises estiment qu'ils effectuent une centaine de perquisitions sur base annuelle. Il ne faut pas avoir l'impression non plus que les juges de police délivrent ces autorisations aussi simplement. Une demande motivée est généralement exigée et l'autorisation est aussi généralement motivée.

Je ne puis donc donner une estimation du nombre d'affaires judiciaires en cours qui risqueraient de connaître des problèmes. Les poursuites s'effectuent généralement sur la base d'autres motifs initiaux et les perquisitions constituent un moyen de poursuivre l'enquête douanière et de trouver des preuves complémentaires.

Même si cela venait à être écarté du dossier, il y aurait en principe encore suffisamment d'autres preuves qui ne seraient pas "contaminées" par ces considérations. Une fois encore, le juge devra éventuellement se prononcer sur le fond du dossier, au cas par cas selon la nature des pièces qui lui sont présentées et des opérations qui ont eu lieu.

L'administration des douanes et accises donnera des directives afin que toutes les demandes de perquisition soient expressément motivées et chargera ses agents de demander explicitement aux juges de police de motiver leur autorisation.

Les règles particulières applicables aux frontières nationales et dans les ports sont celles applicables dans le rayon des douanes en cas de poursuites ininterrompues et dans les bâtiments pour lesquels il y a suspicion d'entreposage. Ces articles-là ne sont pas soumis à la Cour constitutionnelle. Il s'agit de situations spécifiques de cas de flagrants délits. Les perquisitions effectuées sur cette base légale font cependant partie des exceptions à la règle générale. La majorité des perquisitions effectuées dans le cadre d'enquêtes douanières se font dans le rayon des douanes, sauf en cas exceptionnel de poursuites ininterrompues et sous le couvert d'une autorisation délivrée par le juge de police.

05.03 Josy Arens (cdH): Monsieur le secrétaire d'État, je vous remercie pour cette réponse très complète.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

La **présidente**: La question n° 2546 de M. Coëme est transformée en question écrite; il en va de même pour la question n° 2557 de M. Vercamer. Je retire ma question n° 2682 car elle a été posée en séance plénière la semaine passée.

06 Question de M. Olivier Henry au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "la communication récente de la CBFA sur un 'ensemble de bonnes pratiques'" (n° 2706)

06 Vraag van de heer Olivier Henry aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de recente mededeling van de CBFA over 'good practices'" (nr. 2706)

06.01 **Olivier Henry** (PS): Madame la présidente, monsieur le secrétaire d'État, le 20 décembre dernier, la CBFA a publié un rapport "Déroulement des offres publiques d'obligations corporate" dans lequel on peut lire que "la CBFA a décidé de publier un ensemble de bonnes pratiques afin d'apporter une solution aux problèmes constatés".

Ce document met en lumière des cas de violation ou de non-respect de certaines normes légales. Dans ce rapport nous apprenons qu'à l'occasion de certaines offres publiques d'obligations corporate récentes, la CBFA a été avisée de problèmes liés au déroulement de l'offre. En effet, la réception d'ordres se ferait avant l'ouverture officielle de l'offre publique. Les investisseurs particuliers seraient dans l'incapacité de souscrire aux guichets des membres du syndicat de placement alors que le prospectus prévoit que l'offre est ouverte au public sans restriction. Le délai légal de mise à disposition du prospectus, qui est de trois jours ouvrables au moins avant la clôture de l'offre, ne serait pas respecté. Enfin, toutes les communications à caractère promotionnel doivent être approuvées par la CBFA.

Dès lors la CBFA a décidé de publier un ensemble de bonnes pratiques afin d'apporter une solution aux problèmes constatés.

Plus loin dans le rapport, on apprend que le respect de ces bonnes pratiques fera l'objet d'une évaluation à intervalle régulier. On ne peut évidemment qu'être favorable à la volonté affichée de la CBFA de faire appliquer les lois. Cependant, monsieur le secrétaire d'État, pourriez-vous nous expliquer les raisons pour lesquelles cette réaction est si tardive?

Si on en croit la CBFA, ces infractions sont courantes depuis longtemps; nous pouvons dès lors nous interroger sur le timing. De plus, la CBFA a le pouvoir d'imposer des amendes administratives ou des astreintes lorsqu'elle constate des manquements à des dispositions légales. La commission des sanctions de la CBFA délibère ensuite sur l'imposition d'une amende administrative ou d'une astreinte. Dans le cadre des offres publiques d'obligations, la CBFA a constaté le non-respect de nombreuses dispositions légales.

La CBFA a-t-elle à présent décidé de mener des instructions?

Est-elle prête à imposer des sanctions?

La CBFA n'aurait-elle pas la responsabilité d'agir ou d'éventuellement transmettre les informations relatives à ces violations de la loi à la justice?

Enfin, pourriez-vous me donner des informations quant aux évaluations qui ont été prévues?

06.02 **Bernard Clerfayt**, secrétaire d'État: Madame la présidente, monsieur Henry, la CBFA a effectivement rendu publique, en décembre 2010, une communication sur le déroulement des offres publiques d'obligations corporate. Cette communication fait le point sur certaines inefficiences qui ont été constatées et elle formule donc des recommandations de bonnes pratiques pour y remédier. Le titre de cette recommandation est "Les bonnes pratiques du secteur".

Ces inefficiences récentes ne sont pas propres au marché belge mais elles trouvent leur source dans le mécanisme d'allocation des titres généralement utilisés – donc dans d'autres marchés obligataires – lors de ce type d'émission basé sur le principe du "premier arrivé, premier servi".

Bien que ce mécanisme d'allocation soit une pratique de marché répandue très largement dans les pays étrangers, y compris dans les pays immédiatement voisins de la Belgique, la CBFA a décidé de prendre l'initiative de recommander aux intermédiaires financiers d'opter pour un autre mécanisme d'allocation des

titres, basé sur une répartition, proportionnelle si nécessaire.

La Belgique est, à ma connaissance, le seul pays à avoir osé ce pas. Il s'agit d'un réel progrès en termes de traitement plus équitable des clients et cette initiative a été généralement saluée. Il convient toutefois de ne pas confondre inefficiences pouvant conduire à un traitement inéquitable, d'une part, et manquement administratif ou infraction pénale, d'autre part.

Comme indiqué dans le document précité, la CBFA procédera à une évaluation du suivi de cette recommandation. Cette évaluation se fera après qu'un nombre suffisant d'opérations auront été réalisées pour que des enseignements puissent utilement être tirés de l'expérience.

En l'espèce, il n'y a pas eu d'opération de ce type depuis la publication de la communication. Dès lors, il est aujourd'hui totalement prématuré de vouloir procéder à une évaluation. Nous pourrions y revenir lorsque l'occasion s'en présentera.

06.03 Olivier Henry (PS): Monsieur le secrétaire d'État, je tiens à vous remercier pour cette réponse. Nous serons attentifs lors du premier rapport d'évaluation de la CBFA. En fonction de son contenu, nous reviendrons vers le ministre en charge pour connaître exactement ce qui aura été fait, le suivi accordé à ces infractions et à leurs désignations.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

La **présidente**: La question n° 2723 de M. Verherstraeten est reportée. Les questions n° 2730 et n° 2731 de Mme Fonck et les questions n° 2753 et n° 2754 de M. Schoofs sont supprimées faute d'avoir reçu des nouvelles de la part de leurs auteurs.

07 Vraag van de heer Theo Francken aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de gebouwen van de Koninklijke Schenking" (nr. 2719)

07 Question de M. Theo Francken au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "les bâtiments de la Donation royale" (n° 2719)

07.01 Theo Francken (N-VA): Mijnheer de staatssecretaris, ik had mijn vraag gericht aan de heer Reynders, maar ik neem aan dat u mij een zeer puik antwoord zal geven.

Op 15 mei 2008 ondervroeg collega Jambon, onze fractieleider, u over de gebouwen van de Koninklijke Schenking. Volgens het KB van 9 april 1930 is de Koninklijke Schenking, wiens goederen aan de Belgische staat toebehoren, een zelfstandige openbare instelling, die al haar uitgaven moet bestrijden met de middelen waarover ze beschikt. Ze bezit kantoorgebouwen op de Coudenberg, het Sint-Jacobsplein en de Vier Armen in Brussel. De heer Jambon vroeg naar de huur- en pachtopbrengsten van die gebouwen en van de overige goederen die de Koninklijke Schenking daarnaast nog verhuurt, verpacht of heeft verkocht. Ik vraag u vandaag om een actualisering van die gegevens.

Geachte staatssecretaris, welke jaarlijkse pachtopbrengsten brachten de gebouwen aan de Coudenberg, het Sint-Jacobsplein en de Vier Armen in Brussel sinds 2008 op? Ik had graag de cijfers per jaar en per gebouw verkregen. Welke gebouwen zijn er nog, naast de bovengenoemde gebouwen, en hoeveel brengen ze jaarlijks op aan huur en pacht? Welke onroerende eigendommen uit de Koninklijke Schenking werden in de periode 2008-2010 verkocht, en wat was de respectievelijke opbrengst? Welke gebouwen werden sinds 2008 gerenoveerd of verbouwd, en wat was de respectievelijke kostprijs van die werken?

Ik ga misschien een kort woordje toelichting geven bij mijn vragen, mijnheer de staatssecretaris. Ik ben bezig met een klein dossiertje aan te leggen, om te kijken hoeveel het koningshuis nog kost, afgezien van de koninklijke dotaties en de Koninklijke Schenking. U weet dat het koningshuis een van de duurste koningshuizen is, we hebben dat binnen Europa vergeleken. In tegenstelling tot Nederland of andere landen, krijgen prins Laurent en prinses Astrid een dotatie. Niet alleen de kroonprins, namelijk prins Filip, krijgt een dotatie. In Nederland bijvoorbeeld bestaat dat niet. Daar krijgt alleen Willem-Alexander een dotatie. Al de rest moet echter gaan werken voor zijn loon. Naar mijn mening zijn er in Vlaanderen mensen, alleszins toch zeker de personen die op mijn partij stemmen, van overtuigd dat dat toch wel zeer ruim bemeten is. Zoals u weet is er in lopende regeringsonderhandelingen een heel luik opgenomen over het mogelijk beperken van de dotaties aan de koninklijke familie.

Ik ben in kaart aan het brengen wat eigenlijk, los van de dotaties, de federale overheid eigenlijk nog allemaal betaalt aan de koninklijke familie. Het gaat daarbij om budgetten die op de begroting staan, los van de begrotingsposten die gaan over de koninklijke dotatie. Dat gaat bijvoorbeeld over de vluchten met het leger, namelijk het legertoestel en de militairen die meegaan. Om het andere weekend gaat de Koning naar Frankrijk, naar een van zijn buitenverblijven. Dat wordt allemaal betaald door de overheid, los van de dotatie. Hij betaalt dat ook niet terug. Dat gaat over 250 tot 300 politieagenten, fulltime in dienst, die moeten zorgen voor de veiligheid van Koning, en voor de bewaking van zijn verschillende paleizen en eigendommen.

Dat wordt ook betaald en kost ongeveer 14 miljoen euro per jaar. Hij betaalt dat ook niet terug. Dat staat allemaal los van de koninklijke dotatie, die ik zeer ruim vind, zoals ik al zei. Dat is de reden waarom ik u deze vraag stel.

07.02 Staatssecretaris **Bernard Clerfayt**: Mevrouw de voorzitter, ik zal een aantal cijfers geven. Ik geef eerst de jaarlijkse netto huuropbrengst, met alle renovatie- en onderhoudskosten die ten laste van de huurders zijn, wat niet het geval was voor 2005. Ik geef u de cijfers voor de jaren 2008, 2009 en 2010 voor de gebouwen die u citeert in uw vraag.

Voor 2008 voor het gebouw Coudenberg is het 775 540 euro. De indexatie van dat bedrag verloopt op 1 augustus van elk jaar. Voor het Jan Jacobsplein gaat het over een bedrag van 522 772 euro. Dat wordt geïndexeerd op 1 januari. Voor de Vier Armenstraat is er een eenmalig huurgeld van 7 miljoen euro, dat wordt betaald in 2005 voor de periode van 1 oktober 2005 tot 31 december 2010.

07.03 **Theo Francken** (N-VA): (...)

07.04 Staatssecretaris **Bernard Clerfayt**: Excuseer, het is 6 miljoen euro, een eenmalig bedrag voor een periode van zes jaar, 2005-2010.

Voor 2009 voor het gebouw Coudenberg gaat het over een bedrag van 770 386 euro. Voor het Jan Jacobsplein gaat het over 541 261 euro. Voor de Vier Armenstraat heb ik al geantwoord. Voor 2010 is het voor het Coudenberggebouw 785 961 euro en voor het Jan Jacobsplein is het 542 261 euro.

Er wordt ook verwezen naar de samenstelling van het onroerend patrimonium, zoals weergegeven op de website van mijn departement onder de rubriek Koninklijke Schenking.

In 2008 beliepen de huuropbrengsten van deze onroerende goederen 1 041 370 euro, in 2009 1 178 574 euro en in 2010 1 203 221 euro. Deze inkomsten zijn de laatste jaren duidelijk gestegen, een tendens die in 2011 zal worden doorgezet, onder meer door het verkrijgen van een huurprijs van 555 101 euro voor het kantoorgebouw gelegen aan de Vierarmenstraat.

Gedurende de periode 2008-2010 werden de volgende eigendommen verkocht: een bosgedeelte van het domein van Postel, verkocht om redenen van openbaar nut aan het Vlaams Gewest bij akte van 25 september 2008 voor de som van 5 549 360 euro; bouwgronden gelegen langs de Koningstraat te Oostende, verkocht bij akte van 22 april 2010 voor de som van 2 350 000 euro; een eigendom gelegen op het nummer 304 van de Brusselsesteenweg te Kraainem, verkocht bij akte van 19 mei 2010 voor de som van 1,5 miljoen euro en de gronden langs de Roostbaan in Grimbergen, verkocht om redenen van openbaar nut aan de provincie Vlaams-Brabant bij akte van 21 mei 2010 voor de som van 5 644 euro.

Wat uw vierde vraag betreft, voor de jaren 2008 tot 2010 zijn de volgende verbouwingswerken in de onderhoudskosten van het onroerende patrimonium begrepen. Voor het domein van Ardenne, een grondige renovatie van twee woningen voor een totaal bedrag van 397 390 euro. Voor het domein van Laken, kasteel Belvédère, vochtbestrijdingswerken, moderniseren van de centrale verwarming en van de binnenhuisinrichting, herstellen van het terras en van de zuilen van de zuidelijke kant voor een totaal bedrag van 181 131 euro. Voor het kasteel Stuyvenberg herstelling van het peristyle en van de dakgoten voor een bedrag van 41 232 euro en de renovatie van twee woningen voor een bedrag van 43 367 euro. In Brussel een gedeeltelijke herstelling van de daken en van de schouwen van het Bellevuehotel voor een bedrag van 62 815 euro en in Tervuren de renovatie van twee woningen voor een totaal bedrag van 51 448 euro.

Ik kom tot uw laatste vraag met betrekking tot de globale kost van de koninklijke familie.

07.05 Theo Francken (N-VA): Dat was geen vraag.

07.06 Staatssecretaris Bernard Clerfayt: Inderdaad, dat was geen vraag, maar een algemene beschouwing.

Er werd daarover een debat gevoerd in de Senaat en misschien moet daarover worden onderhandeld door de onderhandelaars die uiteindelijk een meerderheid zullen vinden in het Parlement.

Ik kan u alleen zeggen dat de Koning vandaag wel in Brussel was en dat hij de heer Reynders ontvangen heeft. Daarom ben ik hier om u een antwoord te geven.

07.07 Theo Francken (N-VA): Mijnheer de staatssecretaris, ik heb nog een vraagje omdat iets mij niet helemaal duidelijk is. Ik vroeg u naar de pachtopbrengsten van de verschillende gebouwen, Coudenberg, Jan Jacobs en Vierarmen, sinds 2008. U geeft mij de cijfers. Op mijn vraag welke gebouwen er nog zijn naast de genoemde gebouwen en hoeveel deze jaarlijks opbrengen aan huur en pachtopbrengsten, verwijst u naar de website van de Koninklijke Stichting. U zegt dat het in 2010 1 203 221 euro was, onder andere door de huur van 555 101 euro van het gebouw in de Vierarmenstraat. Is dat dan een ander gebouw dan de Vierarmen in Brussel waarover ik mijn eerste vraag stelde? Het is mij niet duidelijk.

Ik vraag dus wat de drie gebouwen opbrengen, met name Jan Jacobs, Coudenberg en Vier Armen. Ik denk toch dat dit de drie grootste gebouwen zijn. U geeft de cijfers.

Dan vraag ik wat de rest opbrengt, waarop u onder andere opnieuw verwijst naar Vier Armen. Het is mij niet helemaal duidelijk. Gaat het om een ander gebouw, dat ook aan Vier Armen ligt en ook in het bezit is van de Koninklijke Schenking, of wordt dat dan samengeteld?

Mijnheer de staatssecretaris, begrijpt u mijn vraag?

07.08 Staatssecretaris Bernard Clerfayt: Ja, ik begrijp uw vraag. Ik herlees even het voorbereid antwoord, want dat ken ik niet van buiten.

Ik kan u verwijzen naar de website, want daar staat alle informatie op.

07.09 Theo Francken (N-VA): Mijnheer de staatssecretaris, u zegt dat het in 2010 om 1 203 221 euro gaat. U zegt dat het de jongste jaren gestegen is, onder andere door de huur van 555 000 euro aan de Vier Armen. Maar de Vier Armen zitten in mijn eerste vraag. Gaat het dan om een nog ander gebouw aan de Vier Armen? Het is mij niet helemaal duidelijk.

07.10 Staatssecretaris Bernard Clerfayt: Mijnheer Francken, wat ik u gezegd heb over de eenmalige huurprijs voor het gebouw Vier Armen, was een eenmalig bedrag voor een zesjarige periode, van 2005 tot en met 2010.

Het bedrag van 555 000 euro, waarvan ik sprak, is het bedrag voor het jaar 2011, omdat de eenmalige huurprijs stopt op het einde van het jaar 2010.

07.11 Theo Francken (N-VA): En daarna zal het nog verder stijgen. Nu begrijp ik het.

07.12 Staatssecretaris Bernard Clerfayt: Ja, daarom zal het stijgen, want het was een eenmalig bedrag.

07.13 Theo Francken (N-VA): En dat staat los van die 1,2 miljoen euro. U zegt dat de volledige opbrengst, alles samengeteld, nog zal stijgen, want volgend jaar gaan we naar een sterke verhoging.

07.14 Staatssecretaris Bernard Clerfayt: Ja, zo moet u dat begrijpen.

07.15 Theo Francken (N-VA): Mijnheer de staatssecretaris, bedankt voor uw antwoord. Ik zal dat verder bestuderen als ik het verslag van deze vergadering heb ontvangen. Dan zullen we daar zeker nog iets mee doen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

*De openbare commissievergadering wordt gesloten om 17.08 uur.
La réunion publique de commission est levée à 17.08 heures.*